वचस्यवसिते तस्मिन्ससर्ज गिरमात्मभूः ।
गर्जितानन्तरां वृष्टिं सौभाग्येन जिगाय सा ॥५३॥
सम्पत्स्यते वः कामो ऽयं कालः कश्चित्प्रतीक्ष्यताम् ।
न त्वस्य सिद्धौ यास्यामि सर्गव्यापारमात्मना ॥५४॥
इतः स दैत्यः प्राप्तश्रीर्नेत एवार्हति क्षयम् ।
विषवृक्षो ऽपि संवर्ध्य स्वयं हेत्तुमसाम्प्रतम् ॥५५॥
वृतं तेनेदमेव प्राक् मया चास्मै प्रतिश्रुतम् ।
वरेण शमितं लोकानलं दग्धुं हि तत्तपः ॥५६॥
संयुगे सांयुगीनं तमुद्यन्तं प्रसहेत कः ।
अंशादृते निषिक्तस्य नीललोहितरेतसः ॥५७॥
स हि देवः परं ज्योतिस्तमःपरि व्यवस्थितम् ।
परिच्छिन्नप्रभावर्द्धिर्न मया न च विष्णुना ॥५८॥

---

53. Hoc sermone finito, Brahman emisit vocem, quae suavitate vicit pluviam post tonitru exortam.

54. ,,Continget vobis hoc votum; aliquod tempus exspectate: non ,,vero ego ipse ad hoc perficiendum creationis negotium suscipiam.

55. ,,A me ille *Daityas* fortunam adeptus, non per me meretur interi- ,,tum. Ne venenifera quidem arbor ab eodem, qui eam educavit, caedi debet.

56. ,,Expetita per illum olim haec gratia, atque a me ei concessa; per ,,hanc gratiam placatae sunt illius castigationes, quae mundos comburere ,,valebant.

57. ,,Quis in bello bellicum illum exeuntem devincere possit, praeter ,,Sivae seminis sparsi partem?

58. ,,Nam hic deus est summum lumen, ultra caliginem commorans; ,,illius potentiae magnitudo neque a me, neque a Vishnue participatur.